

HAYDİ ADALARA

Istanbul'un elde kalan tek asude semtl Adalar'ın bugünkü halini görenler, bir zamanlar oraların, gözlerine mil çekilip, sürgüne gönderilen Bizans Prens ve İmparatorlarının çileli barınakları olduğunu, kolaylıkla tahmin edemezler. Oysa, bu adalar, Frenkçe'deki adalarını (İlesdes Princes veya Princess Islands, veya Pirncipo) bu kanlı geçmişlerinden alırlar.

Artık o kanlı tarih geride kalmıştır ve Adalar bir zamanlar Nedim'in "bir sengine yekpare mülkü Acemi feda" ettiği, şimdilerde ise beton yığınına dönüşmüş bulunan "urkent" İstanbul'un burnunun dibinde, yemyeşil, sakın motorlu taşıtların ve hava kirliliğinin giremediği bambaşka bir alemdir.

Adalar, edebiyatımızda, müziğimizde yer etmiştir. Adalar'ı ve özellikle Büyükkada'yı, her mevsim severim. Seksenli yıllarda, Melih Cevdet Anday eşi Suna Hanım, rahmetli Aydın Emeç ve eşi Naziye Hanım ile dostları tarafından Balıkçı diye çağınlan Ressam Nuri Kar ve şiddetli yağmur dışında yaz kış demez her cumartesi Bostancı'dan Büyükkada'ya giderler, İskele'den başlayıp, Nizam üzerinden Lunapark'a yürüyüp, oradan Maden'e geçerek, küçük turu tamamlarlar ve sonra Keman'da küçük bir mola verip, uzun sürecek küçük bir öğlen rakısının ardından yine Bostancı'ya dönerler, yolculuğuyla birlikte altı saat süren güzel bir geziyle, İstanbul'un tadını çıkarırlardı.

Adalar'ın en güzel mevsimi nedir diye soracak olursanız kişisel yanıttım, Mimoszalar'ın dallarda pıtrak gibi bittikleri bahar aylarıdır.

Bu aylarda, pek içe kapanık ve çorak olan Kınalı'nın dışında, Adalar'dan Ada beğenip, gitmenizi salık veririm.

Geçenlerde, 12 Eylül sonrası sürgünle başlayan Paris yaşamını artık, mesleğini orada sürdürdüğü için sürekli hale çeviren bir dostum İstanbul'a gelip, beni aradığında, hafta içi bir gün için randevulaşınca kendisine,

Sen Adalar'ı severdin. Bir vapura atlayıp oraya gidelim, hem gezer hem konuşur, hem de balık yeriz dedim.

Ve Bostancı'dan Büyükkada'nın yolunu tuttuk.

İskeleden çıkar çıkmaz, eski Osman Lokantası'nın hemen ardındaki, birahanelere yöneldik. Yirmi yirmibeş yıl kadar önce açılmış olan bu ayaküstü birahanelerinden (artık sokağa masa atmışlar, dönerden balığa kadar ne isterseniz bulunuyor) biz eski geleneğimize uygun olarak birer midye tava (nerde bir zamanlar orada en güzel midyeleri yapan, şimdilerde de Balık Pazarı'nda, Şutte'nin sırasında tezgahını kurmuş o-

BEKRI ÇEŞNİCİ

lan Cemal'in midyeleri nerede bugünküler) yedik. Ardından da bir porsiyon kokoreç. Midyeyi ne kadar tavsiye etmezsem, İstanbul'da örneğin az bulabileceğiniz, gevrek güzel kokoreçleri de o denli salık verebilirim.

Sonra, biz de küçük turun yolunu tuttuk. Bir saatlik yürüyüşü, artık milli park haline getirilmiş olan korumalı ve bakımlı, Dil'e sapıp, orada da biraz gezinerek, uzattık. Ara sokaklara girip, fahri müfettişlik yapıp, vatandaşlık görevimizi yerine getirmekten çok, bu güzel semte biraz yakınlıkla oyalandıktan sonra, İskele'den çıkışta soldaki lokantalardan birine girmeye karar verdik.

Doğrusu ya benim eğilimim, 1963 ya da 64 yılı ekinde, yediğim lüferin lezzetini bir türlü unutamadığım, Milano Restaurant'tı. Ama Yapı Kredi Bankası'nı geçip Kapri'nin hemen yanındaki, Birtat Lokantası'nın önündeki vitrinde, tazelikleri her hallerinden belli olan istavritleri, plastik leğen içinde, kıpırdanan dil balıklarını ve iskorpitleri görünce, orada karar kıldık..

Birtat garip bir yer, hem balık veriyorlar, hem de dilerseniz Antep kebabı. Bu garip sentez, ilk bakışta kimi okurlarımıza pek çekici gelmeyebilir. Ama belki de o sentez yüzündedir ki, son yılların en keyif aldığı, taze soğanlı, bol dereotulu çoban salatasını orada yiyebildik. Taze istavritler gelmeden önce, o canlı iskorpitleri hafif haşlatıp, üzerlerine zeytinyağ limon ve maydanoz dökülerek güzel bir antre yaptırıldı. Bu çirkin görünüşlü, zehirli dikenli balıkların, beyaz etlerinin çok lezzetli olduğunu bilmem bilir misiniz?

Dostum da ben de, istakozu artık düşte görenlerden olduğumuzdan, iskorpitleri etinde istakoz çağınışmaları bularak yedik, güneş altında rıhtıma serilmiş masada.

Buzlu raklanımızı yudumlarken getirilen iri ve taze, üstelik de iyi kızartılmış istavritlerle birlikte birden yirmibeş otuz yıl öncesinin damak tadını bulduk.

Eğer siz de yeşilliği, sükuneti özlemiş iseniz, siz de aynı turu ve aynı lokantayı önerebilirim. İnanın düşünülmesine uğramayacaksınız.

Adalar'a ve lokantalana yeniden döneceğiz. Bu aside diyarın, başka köşelerine başka yazılarında yer vereceğim. Bugün Büyükkada'da biracılar, küçük tur ve Birtat ile yetinelim.

Hemen belirteyim, Büyükkada'da Sirkeci, Kabataş (yazın deniz otobüsleri 25 dakikada gidiyorlar, ama kişin yok) ile Bostancı'dan gidiliyor.

Haydi, atlayın vapura ve gidin Büyükkada'dan başlayarak Adalar'a!

BİRTAT RESTAURANT GÜLISTAN CAD. NO: 10 BÜYÜKKADA TEL: 382 68 41

